

MẠNH HẢI CÔNG THẤT TRẬN, HAI VỢ MẤT TÔI,
MÀ TRAI PHI NỔI GIẬN, MỘT TAY BẮT TƯỚNG

Lại nói Vương Thế Sung thấy Đan Hùng Tín bại trận ba tướng chết bởi ba búa của Giảo Kim thì lo buồn lắm. May sao có tin báo Mạnh Hải Công ở Tào Châu đã mang binh hùng tướng mạnh đến nơi. Thế Sung, Kiến Đức cả mừng, ra khỏi năm dặm nghênh đón.

Gặp nhau xiết bao vui sướng tiệc rượu linh đình. Thế Sung thuật chuyện thua luôn mấy trận, thiệt quân hại tướng.

Hải Công cam đoan ngày mai xuất trận, bắt sống Tần vương để trả thù.

Hôm sau, phu nhân thứ hai của Mạnh Hải Công là Hắc phu nhân ra trận. Bên kia nghe nói có nữ tướng, Trình Giảo Kim cầm búa nhảy lên yên ngựa phóng ra lớn tiếng:

– Có phải phu nhân tìm lão Trình này đó chẳng ?

Hắc phu nhân nổi giận, múa dao chém Giảo Kim. Kim vác búa bổ. Hắc phu nhân gạt búa, lại múa dao đâm. Đánh nhau hờn hai mươi hiệp, nữ tướng quay ngựa chạy. Giảo Kim đuổi theo, Hắc thị rút Lưu tinh chùy quay lại đánh trúng cánh tay địch thủ, Giảo Kim kêu rống lên, ù té chạy. Hắc thị lại đến khiêu chiến nữa.

Uất Trì Cung xin ra đánh. Tới trận tiền thấy một nữ lang tóc quấn mặt đen mũi đỏ, thân hình to lớn, cầm cây đại đao to nặng có vẻ lắm liệt oai phong lắm. Trì Cung cười, nói to lên:

– Ái nương ơi, sao phận đàn bà tơ liễu yếu, môi son má phấn thế kia lại dám liều ra chỗ chiến trường, lỡ gươm đao vô tình giết chết có phí của đi không! Theo ta về Đường làm một vị phu nhân vậy.

Hắc nữ tướng vừa giận vừa tức múa đao đánh luôn, chừng mười hiệp. Hắc nữ tướng lại quen lối cũ chạy dài, rồi vung chùy đánh lại. Trì Cung giơ xà mâu gạt, rồi rướn tay kéo nữ tướng về sát ngựa mình nhắc bổng lên, cặp chặt vào trong nách, phóng về dinh.

Giảo Kim xin đem nữ tướng ra chém, mình làm giám trảm.

Mậu Công nói:

– Nữ tướng có nhân duyên với Uất tướng quân, Giảo Kim nên đứng làm mối, đỡ cho nàng thuận Đường, đó cũng là công lớn.

THUYẾT ĐƯỜNG

Giảo Kim vui vẻ nhận lời làm ông tơ. Tần vương nói:

– Nếu Trình vương huynh làm mối thì ta xin đứng chủ hôn.

Giảo Kim chạy ra, sai cởi trói cho nữ tướng, và đưa nàng vào tư thất của Uất Trì Cung. Cung nói:

– Trình đại huynh đến chơi có việc gì? Mà sao lại có nữ tướng đứng ngoài kia?

Kim cười khanh khách:

– Cái số anh đỏ quá ! Ta ra đánh thì bị đau mà người ra trận thì được sướng !

Cung không hiểu ra sao cả. Kim nói:

– Thôi đi anh mặt đen vờ mãi ! Chúa công bảo ta làm ông tơ se duyên cho anh lấy cô ả mặt đen kia đấy. Có thích không ? Rồi anh chị tạ ơn lão bằng nhân gì đó?

Cung cười nói:

– Nhưng chắc đâu cô ả bằng lòng. Cái đó muôn sự trông nhờ chỗ tài thuyết khách của đại huynh.

Kim nói:

– Được lắm, cứ tin ở tài lão gia. Bây giờ anh lui vào bên trong, ta sẽ dụ dỗ nàng.

Cung hí hửng lui vào. Kim sai vờ Hắc nữ tướng rồi kéo ghế mời nàng ngồi. Kim nghiêm mặt nói:

– Nàng ơi, ta nói cho nàng biết rằng theo luật Đường ta thì tướng nào bị bắt cũng bị trảm. Duy có nàng được chúa công ta rủ lòng thương, muốn cho nàng kết duyên với Uất Trì Cung vậy nàng nên ưng thuận...

Giảo Kim chưa nói hết đã bị Hắc phu nhân chồm dậy túm tóc đâm luôn mấy phật thủ vào mặt, máu mũi đổ ra. Kim kêu ầm ĩ:

– Con mẹ này vô lễ quá ! Ta làm mối cho mày sướng thân lại dám hỗn láo với ta à ?

Nàng nói:

– Người coi ta là hạng thế nào? Ta là ái phi của một vị đại vương, ngồi trùm bách tính vàng bạc đầy kho, cười một tiếng muôn dân sống, quát một tiếng thiên hạ chết, thế mà người dám nói càn!

Nói rồi chạy đến góc tường với thanh gươm để chém Giảo Kim.

Uất Trì Cung chạy ra thấy vậy ôm chặt lấy nàng, giằng kiếm vát đi

sai trối lại rồi nói:

– Trình đại huynh ơi, nó không bằng lòng thì thôi, nào phải nhan sắc xiêu thành đổ núi mà cần mua chuộc thế!

Kim nói:

– Đem rượu ra đây cho ta uống. Ta tạm tha tội vô lễ cho nữ tướng. Uất Trì đại huynh cứ đem nàng vào phòng thành thân đi. Hòn sắt rần bỏ vào lò lửa con phải chảy ra; huống chi đại huynh vốn xuất thân làm anh thợ rèn mà lại không làm chảy được miếng sắt mỏng ấy ra thì hèn lắm!

Trì Cung bấy nay xa vợ con, cũng có ý thêm sắc dục, bèn sai lấy rượu cho Kim uống, rồi vào phòng ôm ghì lấy nữ tướng. Nàng nói:

– Người muốn ta làm vợ, sao lại trối buộc ta như tử tù thế này ư?

Cung vội cởi trối ra. Nữ tướng bèn tròn xoe hai mắt nói:

– Ta đang ở trên cao có khi nào xuống thấp. Người đừng mơ tưởng nữa!

Nói rồi quay ra. Trì Cung đuổi theo ôm giữ lại:

– Hổ dữ trong rừng ta còn bắt được, nữa là nàng chỉ là một cành hoa trong tay ta, còn đi đâu cho thoát.

Rồi đó, ảm lên giường. Hai người vật nhau. Hắc phu nhân một tay giữ chặt xiêm giáp, một tay đâm vào người Trì Cung thùm thụp. Nhưng dù sao thì dù, dù là gan cũng chỉ là đàn bà. Mạnh Hải Công già yếu lại ba vợ, lắm nàng hầu, tuy mang tiếng có chồng mà Hắc phu nhân hàng năm chàng được một lần thỏa thích, nên thấy Uất Trì Cung tuổi trẻ, đường đường là một đấng anh hùng, lại dữ dội như hổ đói vồ dê non, nàng cũng thấy lửa dục bùng bùng đành nhắm mắt cùng nhau cá nước.

Đến khi mây mưa tan cuộc Hắc phu nhân chỉnh tề xiêm y nói:

– Mạnh Hải Công có ba vợ chính, thiếp tôi là phu nhân thứ hai. Người thứ nhất không nói làm chi, duy có người thứ ba tên là Bạch thị võ nghệ cao cường. Chúng tôi quý nhau lắm, xa nhau thì nhớ không chịu nổi. Ngày mai tướng công khi ra trận cố bắt lấy mang về tôi sẽ bảo nàng cùng nhau hầu hạ tướng quân. Nếu khi nào gặp người thứ nhất là Mã Trại Phi thì nên tránh đi vì nàng có hai mươi tư ngọn phi đao ghê gớm lắm.

Uất Trì Cung nghe nói cả mừng, rồi bảo vợ mới ra bên ngoài xin lỗi Giao Kim Hắc thị xấu hổ không dám ra, Trì Cung nói:

THUYẾT ĐƯỜNG

– Trình đại huynh là người lỗ mãng vui tính, lại hay ưa phỉnh mình, nàng cứ ra rót một chén rượu dâng mời cho hắn vui lòng, hỉ hả.

Hắc thị bất đắc dĩ ra mời rượu cui đầu xin lỗi. Giảo Kim cười ha hả:

– Được lắm! Có thể mới là người biết sợ tới tui. Từ nay chị em ở một nhà, thờ một chúa không nên e thẹn nữa !

Ba người ra ngoài uống rượu. Hôm sau Tần vương thăng trưởng Uất Trì Cung và Hắc thị đến tạ ơn. Bỗng quân vào báo có một nữ tướng đến khiêu chiến ngoài dinh Mậu Công biệt số Trì Cung còn vợ nữa nên vượt rào nói:

– Uất Trì tướng quân nên ra thu nốt nữ tướng ấy về làm vợ. Đó là tiền duyên đã định. Người cần cố sức mà bắt sống.

Trì Cung hơn hở vác xà mâu ra trận. Thấy nữ tướng mắt phượng da tuyết môi son, Uất Trì Cung mê mẩn tâm thần. Nữ tổng quát:

– Thằng mặt đen mau trả Hắc phu nhân kéo ta chém chết!

Trì Cung cười nói:

– Nàng đã thành thân với ta rồi, còn có khi nào chịu về với thằng kia nữa? Nàng cũng nên về Đường mà làm chị em với Hắc thị cho xong.

Bạch thị quát to xông vào đánh, Trì Cung dùng hết cơ mưu, lừa bắt sống Bạch thị dễ dàng như bỡn. Mậu Công cho Trì Cung mang luôn về phòng riêng.

Bạch thị thấy Hắc thị hơn hở ra chào đón thì cứ ngẩn mặt ra. Hắc thị dễ dàng, trước thì còn từ chối nhưng rồi cũng thuận làm vợ Uất Trì Cung nốt. Thế là đêm ấy Uất Trì Cung hai tay nâng đỡ hai bông hoa lạ cho đến khi gà gáy sáng mới tan cuộc ái ân.

Tin ấy bay sang trại Mạnh Hải Công. Công giận chết ngất đi. Mã Trại Phi trợn đôi mắt phượng nghiêng rằng xin ra bắt nữ tặc về băm xác cho hả giận. Mạnh Hải Công tỉnh dậy ân cần dặn vợ nên cẩn thận.

Phi lên ngựa, mặc giáp xanh, tay cầm thương ngắn, đeo hai mươi bốn ngọn phi đao, phóng ra trước trận tiền.

Quân Đường vào báo, Giao Kim mừng cuống quát reo:

– Sao mà nhiều mỹ nhân thế. Mụ này xin quân sư cho thu làm nhị phu nhân cho sướng cái đời thằng Kim tôi!

Mậu Công cố nhin cười toan không cho đi nhưng Kim cứ lay mãi phải cho ra trận. Ra tới nơi thấy Mã Trại Phi, Kim mừng lắm, múa chân tay nói:

THUYẾT ĐƯỜNG

– Ôi trời đất ôi, từ khi ta mọc làm người chưa thấy ai đẹp thế kia. Được một đêm với nàng thì chết cũng vui lòng nhắm mắt.

Rồi đó phi ngựa tôi nói:

– Nàng ơi, bấy lâu nay nghe nói nàng nhan sắc tuyệt trần, hôm nay duyên trời dun rủi mới thấy mặt nhau. Ta khuyên nàng về với ta kết tình chồng vợ, tội gì cam phận ở với thằng già râu dài quá rồn đi không vững còn làm ăn gì nữa! Nàng có ưng thì cười lên một tiếng, rồi theo ta về.

Trại Phi nóng mặt hoa, múa đao xông vào đánh, Kim thấy đàn bà yếu ớt, nên khinh địch bị nữ tướng phóng phi đao vào giữa vai ngã nhào xuống ngựa, Trại Phi sai trói lại, đem về.